

og blinde paa vor egen Uduelighed, men hente Opmuntning, Mod, Haab og Styrke i og af det Ord, der er levende og magtigt baade herude og derhjemme.

Den anden Mand er en af „Japans Droskeheste“ en af dem, der trækker en Jirritifsha; som Regel er Navnet træffende nok, thi de bliver ofte meget simple for ikke at sige dyriske. Vel var denne unge Mand langt fra den laveste af sin Klasse, han har tun trukket Jirritifsha et halvt Aars Tid, har faaet almindelig Stoleuddannelse i en saadan Grad, at han kan løse og forpørgt er en foretagende ung Mand, men Jirritifshamand er han jo alligevel, og dog — her knelede han sammen med denne Embedsmand — og de er set op til her i Japan endnu mere end det nogen Sinds var Tilfældet hjemme i Danmark.

Frelseren har i Sandhed nedbrudt Adskilligens Mellemvæge, ikke alene den, der adskilte Menneſter fra Gud, eller den, der adskilte Jøder og ikke-Jøder, men og de mange falske Mellemvæge, som Menneſter efterhaanden har sat op mellem forskellige Klasser.

Et Træk om denne Mand maa jeg her have Lov til at anføre. Ved Overhøringen blev han spurgt om, naar han havde hørt Ordet allerførste Gang. „Det var ved Juletraet i Hjør“, sagde han. Men Tilfældet var, at han var kommen tidligere; hvorledes forholdt det sig? Jeg spurgte ham derom: „Jo tidligere havde jeg nok været der flere Gange, men kun for at se. Juletraet var første Gang for at høre“. Forsvaret var jeg fuldt ud tilfreds med.

Det var 3. den fjerde var en ganske lille Mand, der indfandt sig hos os den 18. Nov. Vi havde naturligvis ønsket, at han skulde have været død tidligere end det blev, men Børnene blev syge først Helix, dernæst Mags, og Aftommeren undgik heller ikke. Det er en Slags Influenza, der angriber snart unge, snart gamle undertiden endog med stor Heflighed. For omtrent en Maaned var vore smaa syge, saa vi kunde ikke tage dem ud til Kirken. Den 2. Jan. vil vi saa Besøg af en Mr. John Hay Kuhns fra Omaha, der for Tiden er Lærer herude i en Regeringskole (han er en Broder til den bekendte Luther M. Kuhns, der talte ved den i Danstereen meget omtalte Unionsreformationsfest i Fremont, — hans Fader har tidligere holdt Foredrag i Blair Stole, saavidt jeg er underrettet; han er Foretællingsmand, og snæver at drive Forretning herude, men vil først lære Japansk og se Forholdene og Tilstanden saa han har taget sig denne Maads forelselig. Han er en nidkær Arbejder ogsaa for Herrens Sag, og har en hel Mængde Bibelklasser, dels for hans Elever dels for hans Medlærere, han havde tilvært Juleferien her i Kyusju hos hans Troesfæller, og den anden Januar var Dagen han skulde komme her). Vi indbød vore øvrige Venner. Mr. Eppard talte over 1 Joh. 3. 1-2, medens Mr. Brown udførte Daabshandlingerne, med Mr. Kuhns, Mrs. Eppard og Mr. Honeura som Kaddere. Efter min Fader blev han kaldt Søren Kristian.

Søndagskolen

har i det soundne Aar haft god Fremgang. Ved Juletraet den 23. Dec. havde vi 124 Børn fra Kirkens Søndagskole og 39 fra vort Sædelæseher i Øien, hvor vi har Møde for Børnene før det almindelige Røde begynder.

Det samlede Antal af Børn var — saa vidt jeg i Øieblikket erindrer 216, hvoraf altsaa 92 enten var bleven træt eller har slyttet bort. Det samlede Antal af Besøg var lidt over 3300, altsaa i Gennemsnit omkring ved 63 hver Søndag, det sidste halve Aar var Gennemsnitsantallet dog en Del højere, der har flere Gange været over 90 og kun falden under 80.

Hvad Frugter anvaar kan meddeles at et Par ældre Piger har udtalt ønsket om at modtage Daab. Deres Hjem er kristen, men de har hithil haft en Unitarier til Præst; han havde dog inaaen Indflydelse over dem, hvorfor Forældrene endelig dem til os, og først den ene, saa den anden forandredes i deres hede Omvendelse i Himmels Forældrene saa det og glædede sig, og de

indfæet nok Grunden: Unitarpræsten blev overfødt for dem. Endnu har de ikke sluttet sig til noget andet Kirkesamfund, men kommer som oftest til os. Det var i deres Hjem at 5 af vore Spørgere er bleven døde. Dette vil næppe gentage sig. Miss Johnson havde jo i Sinds at aabne ny Søndagskole i forskellige Dele af Øien i Efteraaret, men hendes Lærer var syg, da vi kom hjem fra Bjergene, saa det har hidtil været umuligt, Læreren er dog nu rolig igen og de har begyndt at se efter Lokaler, og Lokaler kan nok faaes.

Vi har meget Haab om at se Frugter senere hen af Søndagskolen. De Børn, der lge efter lge kommer og hører har langt større Muligheder for at kunne afaaste Ufgyderiets Nag end de der ikke har hørt Evangeliet før de blev voksne. Naar jeg kommer tilbage igen tror jeg at jeg skal sætte mere ind paa at faa Søndagskoler i Gang end jeg hidtil har tænkt paa. Jeg har det Haab, at de vil blive mere frugtbare end Bibelklasserne for de unge Mænd.

Udfigter.

Forholdene her i Japan er vist som Selvede lysere, end de har været nogen Sinds tidligere, og jeg vilde i Grunden helst ikke have rejst hjem i Aar, var det ikke fordi, jeg har grundet Haab om, at jeg netop der ved kan vinde nye Kræfter til at vende tilbage med. Opløbene i Tokio, hvorved flere Kapeller forulempedes, og et Par afbrændtes, har held Landet flammelig sig over. Det var den laveste Pøbel, der afstedkom dem, og det var desværre en Evangelist, der ved et Friluftsmøde i en Park aggede Pøbelen til at angribe Kirkerne — hans eget Hus var for Resten det første, der blev nedbrændt — ved, at han udstødte sit Folk for deres — nu helt forglemte — Utilfredshed med Fredsforhandlingen; at det samtidigt kom til at gaa ud over en svensk-amerikansk Franskon-Missionær, siges at være begrundet i, at denne tidligere havde assisteret vedkommende Evangelist ved Friluftsmøderne der i Parken. At den tatholste Kirke blev nedbrændt, kan nok ogsaa let nok forklæres. Den franske Gejstlighed har jo helt igennem staaet paa Ruslands Side, og ogsaa deres Missionærer herude har haft — skal jeg sige Mod? Dumhed? Uforstand? Taktløshed — nok til at aabent at erklære, at Japan var en Nar, da det begyndte et saa forvildet Bæst som Krigen med den højst kristelige Nation: Rusland. Hvad de siger nu, ved jeg ikke; Pateren her i Kurume siger, at det var —

Tilfældet, der stod Japanerne bi. Disse Opløber kan saaledes aldeles ikke antages for Udslag af Kristendomsfejndskab eller Hjendtskab mod de vestlige Nationer. Vi har aabne Øre alle Begynder for Ordets Prædiken, og der er Udfigter til, at Vedertvægelsens Tider ikke nødvendigvis endnu er langt borte. Hvo naar de er — ved vi ikke; men Herren regerer, og hans Raat mærkes mere og mere ogsaa herude. Ved for os og for Landet, at der maa snart se en stor Indbødning.

Broderlig Hilsen
J. M. I. Winther.
Kurume, 14. Januar 1906.

Strøbelig, dog stærk.

Ovenstaaende er Navnet paa en kristelig Fortælling af M. v. D., der sikkert kan læses med Interesse og Udbytte baade af yngre og ældre. Paa en staaende Maade stiller den tavse, misforstaaede lille Karls enfoldige, barnlige Samliv med Hertzen; Karls Selvforglemmelighed og Opofrelse for den vilde Otto, og endelig Kærlighedens sejrende Raat over denne.

„Af diendes og spædes Mund vil jeg berede mig Lov“. „Det for Menneſtene uædle og det, som ikke er noget, har Gud udvalgt for at bestemme det, som er noget.“
Bogen kan faas i Danisch Luth. Publ. Høuse, Blair, Nebr. Køb den og læs den.
Ella Johnson, Kurume.

Beet: Min Konfirmationsforberedelse. 1. Indb. i Ant. Bnd \$1.00
Fortællinger af Hessa Stretton
Paa Dansk ved R. P. Madsen
456 S. 3 Dmsl. 90c. Indb. \$1.20.

Guds Riges Komme til vort danske Folk i Amerika.

Det er godt, at man begynder for Alvor at spørge om, hvor den store Mængde af vort Folk i Amerika er, og tale om, hvad der dog kan og maa gøres for at finde dem og føre dem til Gud.

„En Lægmand“ foreslaar i „Danstereen“ for 2. Februar at gøre Brug af erfarne og begavede Lægmand som Missionærer paa Steder, hvor vore Landsmænd bor uden at have Vejledning af nogen Præst. Han mener, at om saadanne Lægmand er Farmere, kunde de sælge den Farm, de bor paa, og købe en anden paa saadanne Steder, hvor der er Trang til den Tjeneste, de kan yde blandt Landsmænd. Hans Tanke er god.

Den Tanke, at lade ældre begavede Mænd uddanne til Præstegeneringer paa kortere Tid, er ogsaa god. Vel er det uheldigt og flæben-svangert, at et stort Procenttal af et Kirkesamfunds Præster er Mænd, der kun har læst en 4 eller 5 Aars Tid ved en Præsteskole, stent flere af saadanne Mænd kan være bedre Guds Ords Fortyndere og Sjælesørgere end andre, der har læst en halv Aars Nav og selvstændig gennemgaaet en hel Del mere af Undervisningsstof; thi der behøves mere for at være Præst i en Frimønstret i et Land som Amerika end at kunne prædike vel og øve Sjælesørgergerning, samt lede og styre godt i en Lokalmønstret. Der hører ogsaa grundigt Kendskab til Præsteskolebøgen og Kirkesamfundets styre til for at kunne fylde sin Plads godt i et Kirkesamfund som Præst i Amerika. Dog vil det være uretferdigt og uheldigt at spærre Adgangen til Præstegeneringen for en Del op i Aarene, fordi han ikke kan gaa hele Forberedelseskurset til det teologiske Studium igennem; inden han faar Lov at begynde paa dette, saa fremt han føler Kald til og har Evner til at lære det absolut nødvendige for at blive Præst, og han derved kan blive i Stand til at praktisere som saadan. Lad en saadan Mand bruge et Par Aar i Forberedelseskurset og sine tre Aar derefter i selve det teologiske Seminarium, og lad os saa faa ham ind i den praktiske Virksomhed som Præst, hvor der er Brug for ham, hvis der er Mulighed for, at han paa nogen Maade kan gaa Udkommet der.

Hvis en stor, men Arbejderne saa blandt os Danste i Amerika. Veder derfor Høstens Herre, at han udfører Arbejdere i sin Høst. Arbejdsmarkten er meget vanskelig at gøre Høstarbejde paa; thi Markedsprisen har sin Undstabens aandelige Hær ude i kraftigt Arbejde paa den, og denne Hær har gjort forfærdelig stor Stæde i Mængden af Menneſthjertener blandt Danste i Amerika. Derfor er det saa meget nødvendigt, at Guds Riges Arbejdere kommer ud paa Markten. Vil ingen ud og arbejde paa de Steder, hvor vore Landsmænd bor uden at høre Guds Ords Fortyndelse og uden at lade deres Børn døbe og oplære i den kristelige Børnelærdom, saa kan Gud ikke lade sit Rige komme med Røffærdighed, Fred og Glæde paa Saadanne Steder; thi Gud arbejder ved sit Ord og sine Sakramenter for de forvildedes Indfæmning i sit Rige.

De, som ikke selv kan gaa ud som Præster og Missionærer til vort Folk paa de i aandelig Henseende saa øde Steder, kan paa anden Maade virke for Guds Riges Komme der ved at bede om Arbejdernes Udfendelse og ved at give Pengen til vort Samfunds Kredsmissionærstæder og dets centrale Missionstasse. Bøn og Pengen skal der til ved Siden af ihærdigt Arbejde med Prædiken, Sjælesørg og Børns Undervisning i Kristendom, hvis det skal lykkes at vinde flere og flere af vort Folk for Guds Rige.

Ved Aaret 1860 var der næppe 6000 Danste i Amerika. Men fra den Tid af begyndte Folk fra Danmark at rejse hertil i selve Høste Udstrækning. Havde to eller tre fremme, troende duelige unge Præster fra Danmark kommet hertil saa tidligt som 1860 eller noale Aar senere, og disse havde faaet en Præsteskole i Gang, saa unoe Mænd kunde have faaet en Hensigtsmæssig

Uddannelse til at være Præster for Danste i Amerika, da kunde vort Folk have faaet Præster, efterhaanden som de nedfattede sig her og der, og da havde ikke et saa forfærdeligt stort Antal af dem været uden for Samfund med Gud og hans Menighed den Dag i Dag.

Vel er det sandt, at mange Danste er tomme hertil, især i de senere Aar, som er næsten helt spærrede i aandelig Henseende af al den Vantro, de har faaet ind i sig der hjemme ved Læsningen af de fleste Bøger og Blade, som de frilænterke og gudsfornægtende Stridbenter har sludt med deres sjælefordærende Læsestof. Men det er ogsaa sandt, at Fortyndelsen af Guds Ord kunde have vundet nogle af disse, hvis der havde været duelig Guds Ords Fortyndere til at tage sig af dem, da de kom hertil. Og det er endvidere sandt, at de fleste af dem, der vilde høre Guds Ord, da de kom til Amerika, men som er bleven ligegyldige her netop af den Grund, at de ikke fik det at høre, da de var modtagelige derfor, kunde nu have været med i lofale Menigheder og maaſte have været troende Kristne i Aand og Sandhed, hvis der havde været nogenlunde Præster nok blandt Danste i Amerika fra Begyndelsen af.

Ja, der er sørgelig mange af vore Landsmænd i Amerika tabte for Guds Rige paa Grund af, at der ikke var Præster og ordnede Menigheder til at tage sig af dem, da de kom hertil. Men nu gælder det om at faa reddet, hvad reddes kan. Lad dem, der ved de bedste Raad hertil, komme frem med dem.

Herre, lad dit Rige komme til vort danske Folk i Amerika!
A. J. Dahm.

Den tomme Landsbykirke.

Det dødsmerkede Nabolag. Ikke en Historie; ikke ualmindelige Forholde.

af G. W. Stephenson.

Der staaer den smukke Landsbykirke, bygget af hvide Mursten. Det klode Sollys finder Vej gennem de farvede Ruder i Vinduerne og betraaler de tomme Sæder og det støvbelagte Gulv. Kirkens Belligenhed er smuk, høj og tør. 3 Baggrunden flyder en trykstatler Strøm, opristende alt om Sommeren; om Vinteren er den drolagt med Jis. Der er smukke moderne Farmhuse i Nærheden til alle Kanter. Det rige, løsløge Land afgiver en velsignelig Afgæde, naar det berøres af Jild. Majs, Byg, Hvede og Havre gror paa Markerne. Flotte og Hjørde græsser paa Engene. Fuglene synger i den nærliggende Stors Træer. Det er Søndag Eftermiddag. Der er ingen Kirkegangere i Kirken. Ingen Heste og Karer er de lange Sture. Stilleheden forstærkes ikke, hørken af Lovsang eller Præstens Røst. For ikke længe siden var det ikke saaledes. Engang kunde man hver Søndag Eftermiddag se lange Rækker af Heste og Vogne, læsede med Menneſter, unge og gamle, komme fra alle Retninger til denne Kirke for dels at tilbede og dels velske selfæbelige Hilsener. Engang var der en stor Søndagskole med mange oprigtige Lærere; engang var der en kristelig „Endeavor“-Forening i fuldt Arbejde; engang var Bønnemødet midt i Ugen usædvanligt rigt og vel besøgt. En vindeilig Hedningemissionsforening og en Hjelpeforening var engang knyttet til denne Menighed, alt hjælpende til at velsigne og opløste denne Omegn. Nu er det alt borte. Nu staaer Kirken øde og forladt, brugt kun ved tilfældige Begravelser. Thi Folk her i det Nabolag, ligesom i andre.

Hvad har bragt denne udprægede og forfælsende Forandring? Det stee omtrent saaledes. Først blev der organiseret en Farmerforening uden noaen Tanke om, at den vilde komme til at faa hindrende i Vejen for det kristelige Arbejde. En Hall blev bygget til en betydelig Udgift. Saa travede Foreningens Afværet ikke lille Opmærksomhed og Penne, saa noale af Mændene uden ret at vide det begyndte at forkomme Børnemøderne og de offentlige Gudstjenester. De havde for travlt og var for træt til at bruge saa megen Tid borte fra Farmen. Saa kom

nogle ivrige Arbejdere og organiserede en „Gleaners“ Loge, og snart interesserede dette mange af Kvindene og de unge, af hvilke nogle havde været Livet i Menighedsarbejde og kristelig „Endeavor“. Ingen syntes rigtig at vide hvordan eller hvornaar, men Hjelpeforeningen ødte, og Missionsforeningen øphørte at være til, thi ingen havde nogen Interesse i at holde dem gaaende. Logen votsæde og trivedes meget. Den offentlige Gudstjeneste, Søndagskole og „Endeavor“ var det ikke saa lige en Sag endda at faa kastet overbord. Der var ingen Tanke om at opgibe dem. Ingen tænkte paa saadant. Der var dog Tegns paa aftagende Liv. Den gamle Tids Lyft og Begejstring manglede. Kristelig „Endeavor“ havde haardt ved at finde Ledere, og Emnerne blev ikke overtænkt. Gudstjenesten i Kirken var tolv, formel og pligt-mæssig. Mændene havde helt forladt Bønnemøderne, men to eller tre Kvinder hængte haardnakket i for en Tid, ligesom den drutnende siges at klunge sig til alt, der kan give ham Haab.

Den verdslige Aand tog til. Søndagskolelærerne var efterladende og uforberedte. Børnene blev utaalmødiø og brød sig ikke om at gaa. 3 Begyndelsen var alt i Forbindelse med Logen kontrolleret af gode kristelige Mænd og Kvinder, men der var andre indflydelsesrige staaende i Arbejde og bestemt paa at gøre sig selv gældende. Vødsaglighedens og Tøjselssjælsens Aand blev mere og mere paatrængende. Den hellige Alvor tog mere af, og man opgav Børdshønnen.

„Gleaner“ Logens Møder holdtes hver Lørdag Aften. Det vakte stærk Røre hos Flertallet en Aften, lige før Mødet sluttedes, da en ung Mand, der altid havde været kendt for sine religiøse Principper, foreslog, at det næste Møde sluttedes med Dansk. Dette Forslag blev hurtigt stemt ned, stent mange var inde for det. Forslaget kom frem atter og atter, hver Gang med flere i dets Fævor, og førte til at protestere kraftigt imod det. Flertallet sagde: „Der skal være Harmoni i Logen“. Den første Dans gik for sig efter de strengeste Sammelighedsregler og med udsøgt Pragt, saa de, der var imod det, blev tvungen til at indrømme, at det var ikke saa galt endda. Dansen blev afsluttet i Tide, saa de kunde naa hjem før Søndag Morgen. Man lagde dog alligevel Mærke til, at kun saa, meget faa af disse lystige tom til Kirke den næste Dag. De var træt og ikke oplagt til at gaa i Kirke.

3 fort Tid blev Lørdag-Aftens Dans saa populær, at ingen gav Agt paa Tidens hurtige Flugt. De dansende hvirvlede om og om til længe efter, at Klotten havde slaaet tolv. De kom ikke til deres Hjem før den næste Morgen; men som de gik, fælte nogle, at de var ved at drive med Strømmen, og de blev angstelige for et Njeblik. Andre var ligegyldige. Blandt de første var en ung Kvinde, en lns og forsiandig Kvinde, Leder for alt i Logen, ligesom hun før havde været i Kirken. 3 flere Maaneder havde hun ikke været indenfor Kirkeporten. Gamle Steptikere gned deres Hænder med inderlig Tilfredshed og sagde: „Vi vidste godt, hun mente ikke noget med det, da hun før lævde saadan et Væsen af hendes Kristendom. Hun er ligesom alle de andre Høtlere“. Hendes Indflydelse var meget stor, meget stadelig. Nogle, som havde set hen til hende for Hjelpt i aandelige Ting, og som var stræbeligere end hun, led fuldstændig Stikbrud paa deres Tro paa Grund af hendes Vantro. Hun, vel mere end nogen anden, var ansvarlig for den Stemmeafgivning, der lukkede Kirken og gav Præsten det Bud: „Vi er nødsaget til at opløse Dem om, at vi ikke længer er i Stand til at holde regelmæssig Gudstjeneste i denne Menighed“.

De mest betragtelige Resultater fulgte. Stærke Jagtagere saa, hvorledes manoe af de unge Mænd begyndte at drive om og drifte. Familiebaandet blev mindre helligt og ømt. Der forekom megen Misundelse og manoe Slagsmaal. 3 denne Hvirvel af Egentlighed begyndte manoe at leve over Evne. Der var intet, absolut intet, der kunde bevise, at Godgørenhed og Hegenmættighed blev draget frem og

Solstik

Ddelagde fuldstændig mine Nerver.

Raatte holde op med at prædike i to Aar.

Dr. Miles' Kervine gjorde mig stærk igen.

Er De fund? Svær De godt? Stær De op ubøieligt, frisk og stærk? Er Deres Hjerne klar og altså? Er Deres Blik klar og stærk? Er Deres Hjerter stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk?

Er De fund? Svær De godt? Stær De op ubøieligt, frisk og stærk? Er Deres Hjerne klar og altså? Er Deres Blik klar og stærk? Er Deres Hjerter stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk?

Er De fund? Svær De godt? Stær De op ubøieligt, frisk og stærk? Er Deres Hjerne klar og altså? Er Deres Blik klar og stærk? Er Deres Hjerter stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk?

Er De fund? Svær De godt? Stær De op ubøieligt, frisk og stærk? Er Deres Hjerne klar og altså? Er Deres Blik klar og stærk? Er Deres Hjerter stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk?

Er De fund? Svær De godt? Stær De op ubøieligt, frisk og stærk? Er Deres Hjerne klar og altså? Er Deres Blik klar og stærk? Er Deres Hjerter stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk?

Er De fund? Svær De godt? Stær De op ubøieligt, frisk og stærk? Er Deres Hjerne klar og altså? Er Deres Blik klar og stærk? Er Deres Hjerter stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk?

Er De fund? Svær De godt? Stær De op ubøieligt, frisk og stærk? Er Deres Hjerne klar og altså? Er Deres Blik klar og stærk? Er Deres Hjerter stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk?

Er De fund? Svær De godt? Stær De op ubøieligt, frisk og stærk? Er Deres Hjerne klar og altså? Er Deres Blik klar og stærk? Er Deres Hjerter stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk?

Er De fund? Svær De godt? Stær De op ubøieligt, frisk og stærk? Er Deres Hjerne klar og altså? Er Deres Blik klar og stærk? Er Deres Hjerter stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk?

Er De fund? Svær De godt? Stær De op ubøieligt, frisk og stærk? Er Deres Hjerne klar og altså? Er Deres Blik klar og stærk? Er Deres Hjerter stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk? Er Deres Hænder stærk og frisk? Er Deres Ben stærk og frisk? Er Deres Hoved stærk og frisk?